

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/176/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914207453
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5914207453.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej, sudcov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: Quantum Credit, a.s., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 47 248 980, zastúpeného spoločnosťou: PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 36 668 745, proti odporkyni: J. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. B. XX, XXX XX M. - H. C., v konaní o zaplatenie sumy 156,39 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 9C/161/2014-27 zo dňa 07. 01. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 9C/161/2014-27 zo dňa 07. 01. 2015 vo výroku, ktorým súd vo zvyšnej časti návrh zamietol, a vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 9C/161/2014-27 zo dňa 07. 01. 2015 nedotknutý.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni podľa príslušných ustanovení zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 108,59 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 18,30 Eur od 04.12.2011 až do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 16,67 Eur od 04.01.2012 až do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 13,90 Eur od 04.02.2012 až do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 56,22 Eur od 04.03.2012 až do zaplatenia, a vo výške 9% ročne zo sumy 3,5 Eur od 04.04.2012 až do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľovi priznal ich náhradu, pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 6,42 Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 22,99 Eur, ktoré mu je odporkyňa povinná zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V dôvodoch svojho rozhodnutia súd I. stupňa poukázal na obsah zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou dňa 06.09.2011 v zmysle ustanovení zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Vzhľadom na to, že odporkyňa svoje povinnosti v dotknutom období neplnila, hoci jej boli v zmysle zmluvy zo strany právneho predchodcu navrhovateľa služby dodané, okresný súd uložil účastníkovi povinnosť zaplatiť dlžnú sumu podľa predložených faktúr, vrátane úrokov z omeškania. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, v tejto časti bola žaloba zamietnutá z dôvodu neplatnosti dohody o zmluvnej pokute podľa § 39 a § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Prvostupňový súd zdôraznil, že v zmysle zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom

navrhovateľa a odporkyňou bola podmienkou vzniku nároku na zmluvnú pokutu aj deaktivácia služby, pričom navrhovateľ v konaní nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, že k deaktivácii služby reálne došlo. Navyše v predmetnej veci je zmluvnou pokutou sankcionovaný len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ, čo znamená existenciu značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán. Za podstatný okresný súd považoval tiež fakt, že výška zmluvnej pokuty bola nemenná bez ohľadu na čas, ktorý zostával do konca doby viazanosti odporkyne zmluvou.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že odvolací súd jeho návrhu vyhovie v celom rozsahu.

Uviedol, že odporkyňa si nespĺnila zmluvný záväzok zo zmluvy o pripojení, v dôsledku čoho jej vznikla povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu. Jej konanie považoval odvolateľ za protiprávne, nekorektné a nesúladne s dobrými mravmi. Uloženie zmluvnej pokuty bolo naviazané na neuhradenie vyfakturovanej ceny za poskytnuté služby. Skutočnosť, že právny predchodca navrhovateľa vypožičal SIM kartu z prevádzky je už len dôsledkom protiprávneho konania odporkyne a nie kumulatívnym predpokladom na uloženie zmluvnej pokuty. Nakoľko dohoda o zmluvnej pokute má písomnú formu a je v nej taktiež určená výška zmluvnej pokuty, možno konštatovať platnosť tejto dohody. Odporkyňa svojím podpisom potvrdila dohodu o zmluvnej pokute a tým pádom bola uzrozumená s možnosťou jej uplatnenia v prípade porušenia povinností. Ešte pred vznikom zmluvného vzťahu bola v rámci predzmluvných rokovaní dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 47,80 Eur. Vzhľadom k charakteru inštitútu zmluvnej pokuty, jej výška zohľadňovala zabezpečenie povinností, na nespĺnenie ktorých bola viazaná. Odvolateľ preto nevidel dôvod, prečo by sa mala výška zmluvnej pokuty meniť v závislosti od určitých okolností. Odporkyňa si navyše svoje povinnosti plnila len jeden mesiac od uzavretia zmluvy. Rovnako nebol dôvod, aby bola v zmluve dojednaná možnosť uloženia zmluvnej pokuty aj dodávateľovi, pretože tento si splnil svoje povinnosti hneď na začiatku vzniku záväzkového vzťahu. Mal za to, že dojednanie o zmluvnej pokute je platné a zrozumiteľné. Zmluvná pokuta bola v porovnaní s očakávaným hospodárskym výsledkom právneho predchodcu navrhovateľa 6-krát nižšia. Odporkyňa vstúpila do daného zmluvného vzťahu dobrovoľne a mala možnosť sa oboznámiť so všetkými zmluvnými ustanoveniami.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1, 2 písm. b) O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. vo výroku, ktorým bol návrh vo zvyšku zamietnutý, a v závislom výroku o trovách konania potvrdil. V nenapadnutom výroku ostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o zamietajúcu časť rozhodnutia. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Nad rámec právneho posúdenia okresným súdom i odvolacích námietok považoval krajský súd za potrebné zdôrazniť, že obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06). Rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánov verejnej moci, a to tak v oblasti normotvornej, ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne a predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických osôb a právnických osôb k orgánom verejnej moci (IV. ÚS 92/09). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (IV. ÚS 209/2010, m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05). Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného

účelu princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06).

Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ v inom súdnom konaní všeobecný súd rozhodol o istej právnej otázke, nebol dôvod rozhodnúť opačným spôsobom. Z činnosti odvolacieho súdu je známa skutočnosť, že v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/6/2015 zo dňa 25.02.2015, týkajúceho sa navrhovateľa: Quantum Credit, a.s., so sídlom Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava, IČO: 47 248 980, zastúpeného spoločnosťou: PERSPECTA Legal, s.r.o so sídlom Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava, IČO: 36 668 745, proti odporcovi: Z. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, bola riešená práve otázka neprijateľnosti totožnej zmluvnej podmienky (týkajúcej sa zmluvnej pokuty), ako je to v posudzovanom prípade, a v ktorom súd prvého i druhého stupňa v súlade s ust. § 153 ods. 4 O.s.p. konštatoval neprijateľnosť takejto podmienky. Z rozhodovacej činnosti odvolacieho súdu je pritom známa aj skutočnosť, že sa nejedná o ojedinelé súdne rozhodnutie tohto druhu, ktoré boli vydané voči právnemu predchodcovi navrhovateľa ako dodávateľovi, alebo jeho právnym nástupcom (vrátane navrhovateľa). V mnohých prípadoch súdy nepriznali či už dodávateľovi, alebo jeho právnomu nástupcovi totožné plnenie z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky. V zmysle ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka je preto navrhovateľ ako právny nástupca dodávateľa povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

Rovnako vecne správne bolo aj rozhodnutie okresného súdu vo výroku o trovách konania, ktoré plne zodpovedá úspechu navrhovateľa v tomto konaní a zneniu ust. § 142 ods. 2 O.s.p. pri aplikácii ust. § 151 ods. 1 O.s.p., proti ktorému navyše odvolateľ nepodal žiadne odvolacie námietky.

Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v časti, v ktorej súd zamietol návrh a v závislom výroku o trovách konania ako vecne správny p o t v r d i l .

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že odporkyňi ich náhradu nepriznal. Odvolateľ - navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na ich náhradu. Naproti tomu úspešná odporkyňa si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnila (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a fakticky jej ani žiadne trovy v súvislosti s terajším druhostupňovým konaním nevznikli.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.